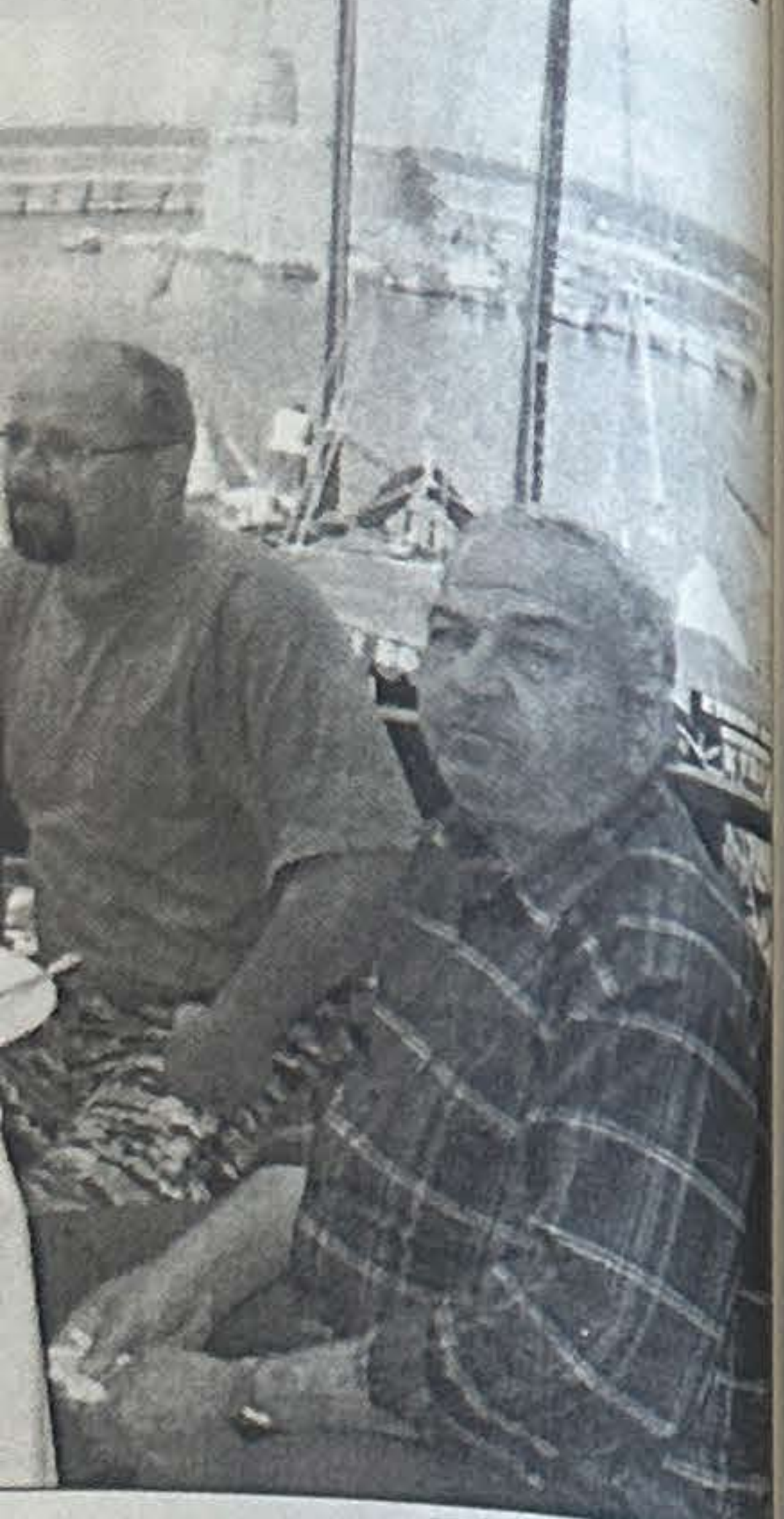

Lefkoşa
Girne...
Güzelyurt...
Magusa...
Y.Erenköy...
Rüzgar güney ve
yüksek 23 Sahillerde

manı'nda

ISTODOULON

yaşayoruz. Burada doğduğum için gurur duyuyorum. Karşılıklı yararlı olacağını düşünüyorum. İstedikim daha önceleri beraber sonra da beraber yaşayacağız. ve hiç korkmasınlar. Bizim barış vardı ve din, dil, ırk ayrımı su bile olamaz. Kin ve nefret adanın her yerini görsünler. Bu

PPPOS

n Kızılbaş bölgesini gezdim ve arkadaşlarla birlikte yemeğe min bir diğer sebebi fazla uzak Limanı çok güzel ve gelişmiş çok yer gezmek istiyorduk fakat geldiğimiz için zor oldu. de zinler çıkarsa sanırım daha mız olacak. Şu anda bana göre ta her şeyin daha güzel olacağını ada Kıbrıslıların ve tek ra gelen kaynaşma zeminidir.

OUTAS

ve Rumlarıdır. Kıbrıslılar da bu dilediği gibi yaşamalı, kimse bunu kılı geçişler geç de olsa bana i halkımız dilediği gibi abar yaşıyordu ve bundan sonra de bunu inkar edemez. rda daha mücadeleci olmaları bizi bekliyor.

Dün bir baktım Rum tarafına geçişlerde en önde UHH'cılar arkalarında da UBP'liler. U gavoile, noluyor be amma !!!

mahmut@yeniduzengazetesi.com

Türkiye'den gelen yurttaşların hüznü!

"Annan Planı"nda yer alan yeni Kıbrıs Türk devleti ile aynı zamanda "Birleşik Kıbrıs"ın ve Avrupa Birliği'nin de vatandaşı olma şansını yakalayacak olan Türkiye'den gelen yurttaşlar dün hüznüydü. Hüznüydü çünkü pek çoğu "siz Kıbrıs asıllı değilsiniz" denilerek Ledra Palace'dan dönmek zorunda kaldı. Dün sabahın ilk saatlerinde, Ledra Palace'ın her iki bölümünde yeterli altyapı olanakları olmadığı için büyük bir kargaşa ve izdiham yaşandı. Görüntü oydu ki, ne Kıbrıslı Türkler ne de Kıbrıslı Rumlar "serbest dolaşım" için gerekli önlemleri almamıştı. Lisan sorunu, kontrol noktaları ve görevli sayısının yetersizliği kuyrukların uzamasına neden oldu. Bu kargaşanın ilk anlarında "Türkiye'de doğan" ve "Kıbrıs asıllı" kabul edilmeyen bazı yurttaşlar da Güney'e geçme fırsatı buldular. Ancak, daha sonra Ledra Palace barikatının güney yanında işi sıkı tutan polis, Türkiye'den gelen yurttaşları geri çevirdi. Özellikle, Türkiye'den gelen ana-babaların Kıbrıs'ta doğan çocukları, ya da Kıbrıslı bir eşle evlenen Türkiye'den gelen yurttaşlar, dün hem Denktaş ve hükümete, hem de Rum yönetimine karşı öfkeliydi... Annan Planı'nın "red-

dedilmesi" ile birlikte en büyük kaybı onlar yaşamıştı. **"TC kökenlilere izin yok"** Rum radyosunun haberine göre, Güney'e geçen Kıbrıslı Türkler Türk tarafının kapıları açmasından duydukları memnuniyeti belirtti. Radyoya göre, dün sabah Rum Polis Genel Müdürlüğü'nde bir toplantı düzenlendi. Toplantıda konuyla ilgili son durum ele alındı. Toplantıya Rum Adalet ve Kamu Düzeni Bakanı Doros Theodoru, İçişleri Bakanı Andreas Hristu, Polis Genel Müdürü Tasos

Panayotu, RMMO yetkilileri ve diğer yetkililer katıldı. Rum resmi makamı, her türlü tedbirin alındığı yönünde güvence verdi. Doros Theodoru radyoya yaptığı açıklamada, Rum tarafına geçenlerin Kıbrıslı Türk olup olmadığı konusunda kontrol mekanizmaları bulunduğunu söyledi ve TC kökenlilere Güney'e geçme izni verilmeyeceğini belirtti. Theodoru, özellikle Ledra Palace Barikatı'nda denetimlerin süreceğini, ancak diğer bölgelerde de devriyelerin çoğaltılacağını kaydetti.

İkisi de Kıbrıslıydı....

Biri kuzeyden gelmişti, diğeri güneyden.... Yılların yarattığı özlem ağır geliyordu artık 50 yıllık iki dostun bedenlerine...76 yaşındaki Hüseyin Derviş ile 71'lik Aşes Haralambidis kucaklaştı bölünmüş ada Kıbrıs'ın tam orta yerinde....Dakikalarca sarıldılar, kucaklaştılar özlem giderdiler....Şiddetli bir çatışma günü ayırıyordu onları kader...Buluşmalar yıllar sonra.... Biri kuzeyden gelmişti, diğeri güneyden.... İkisi de Kıbrıslıydı... (Mert ÖZDAĞ)

Cenk MUTLUYAKALI
e-mail: cenkvirus@superonline.com

Eğer...

Eğer Kıbrıslı Türkler meydanlara toplanarak yüreklerini ortaya koymasaydı...
Eğer bir değil, iki değil, üç değil her seferinde 50 binleri aşan genci, yaşlısı, çocuğu, Kıbrıs'ta doğanı, Anadolu'dan geleni, siyasi yelpazenin her köşesinden yurtsever 'barış' çağlığına katılmasaydı...
Eğer sivil toplum örgütleri yek vücut olmasaydı...
Eğer barış ateşleri bu kadar cesur davranmasaydı...
Eğer medya ve onun özverili insanları gece ve gündüzü ayırmadan, korkmadan ve ürkmekten 'barış kavgası'na böylesine girmeseydi...
Eğer, Kıbrıslı Türklerin gerçek temsilcisi siyasi parti başkanları, milletvekilleri Avrupa, Türkiye ve Güney Kıbrıs arasında mekik dokumasaydı...
Eğer barış ateşleri yanmasaydı...
Eğer Kofi Annan kendi ismini taşıyan 'planı' yaratmasaydı...
Eğer Türkiye halkı Ecevitleri, Yılmazları, Bahçelileri, Şükrü Sinaları, Yılmazları siyasetin çöplüğüne göndermeseydi...
Eğer "Mevsimi Geldi Artık"lar bestelenmese, Nazım'ın şiirleri okunmasa, "Çav Bella"lar söylenmese, 'İki Toplumlu Koro'lar kurulmasaydı...

Eğer bu yurda kan vermiş, can vermiş, şehit vermiş, göç etmiş, göz yaşı dökmüş insanlar yine sussa, yine sinse, yine 'beni sokmayan yılan bin yaşasın' deseydi...
Kusura bakmayın sayın Serdar Denktaş...
Siz de sayın Eroğlu...
Baba Denktaş, komutan, büyükelçi ve ötekiler...
Kusura bakmayın ama...
Bu sınırlar 'asla ve kata' açılmazdı...
Bu sınırları 'halk' açtı...
Barışa susayan... İnsanca yaşama susayan halk açtı...
Yalnızlıktan ve sadece "kendini çıkarlarını" gözetken yöneticilerinden usanan halk...
Uluslararası hukukun dışında, 'besleme' bir yaşama layık görülen halk...
Bir 'yönetim anlayışı'nın çöküşüdür bu...
Statükonun ilk ve en önemli çatlağıdır...
Ve "Rumları içimize almamız", "Bir tek rum istemeyiz" diyenlerin "samimiyetten uzak" Kıbrıs Türk halkına kaybettirdiği plandır, devlettir, eşitlikler...
İlk adım, ilk somut kazanımdır bul...
Eğer 'devamı' gelmezse anlamı yoktur.
Eğer devamı gelmezse görünen odur ki, yaptıkları yanlış "30 yıl sonra" fark edenler, yani dünyanın gerçeklerini ve 'doğru'yu 30 yılda yakalayabilenler, bir 30 yıl sonra "Şu Annan Planı'na bir bakalım" diyebileceklerdir...
...
Bir 'ayıp' ortadan kalktı...
Daha ortadan kalkacak çok 'ayıp' var...
Yoksa "Güney'i gezdim, geldim"den öteye geçmeyecek bu işin sonu...
Anlayacağınız, daha bir moralle şimdiki, Kıbrıs'a 'barış' gelene kadar...
Kavgaya devam...

YeniDÜZEN Güncel

24 NİSAN 2003 PERŞEMBE

3
SAYFA

Andan
Arada

Cumhur DELİCEİRMAK

e-mail: cumhur@yeniduzengazetesi.com

AÇIL SUSAM

Ayrılmamışhiçbirlimandan
Varmayacakhiçbirlimana
Gemiyimiyükümsarkı
Albeniyatır
Denizsularına

Ahmaklıkla izah edilebilecek başarısızlık karşısında yeni izahlar aramaya çalışmak, başarısızlığı ve başarısızlığın yegâne nedeni olan ahmaklığı ortadan kaldıramaz.

Ahmaklığa kurban etmeye çalışıyorlar tarihimizi ve varlığımızı ama ne mutlu bize ki; ahmaklar yetkili yerlerde olsalar da etkili olamıyorlar artık hayatımızda.

Tavla teslim bayrağını çekmeye niyet edenler, anlamadıkları ki; Kıbrıs türk halkının gök yüzünde, teslim bayrağına yer yoktur ve olmayacaktır.

Teslim olmaya niyet edenler, ahmaklıkla örülü hatıra defterlerine, düşmana evet yenildik velâkin 50 yıldır bize kafa tutanları yenmeliyiz diye tarih düşüp not yazabilirler ve biz onlara anlatacağız ki; tarih padişahların not defteri değildir.

Belki de bu gün vardığı perişan noktayı "SİZ, TAM ELLİ YILDIR ÇOCUKLARINIZA, BENİM GİBİ BİR BÜYÜK, YÜCE, ULU KAHRAMANIN ADINI KOY-MADINIZ BEN BUNU SİZİN YANINIZA BIRAKIR MIYIM" gibi bir şuur altının etkisi altındadır ama onu esir alan hırsı ve nasıl bir şuur altı ise şuur altı, bizim umrumuzda bile değildir.

Hafız Ziyai Efendi'nin, Con Rifat'ın, Gazeteci Ahmet Raşit'in, Dilligalı Bereketçilerin, Hüseyin Ruso'nun, Tuncer Öğretmenin, Salahi Şefket'in, Hüseyin Paşa'nın ruhları ve inançları hümanizmaları kılavuzluk ediyor bize..

Ne demişti daha yirmisinde Dillirga'da şehit olan, ULUÇAMGİL Süleyman

"Şu anda evrenin her zerresinde
Topraktaki karınca misali
Yaşama savaşı vardır
Küstahlığa karşı"

Demisti. Kendilerini bütün bir halkın ve tarihin tek sahibi görecektikar küstahlaşanlar,küstahlıklarının tut-sağı olarak ve saltanatları sürebilsin diye sadece, tarihin çöp sepetinde çoktan yerini almış olan padişahlık düzenini, hortlatarak sürdürebilmek uğruna, bizleri, parya gibi kiralayabileceklerini düşünüyorlar, bize düşman belletmeye çalıştıkları ortaklarına.

Oysa biz, çok şükür ki 40 yıl arkadaşları ile el ve gönül birliği içinde sürdürdüğü direniş boyunca öldürülmemiş bir şairimizin

"Sen başımızda uçtukça
Serçe
Hangi çılgın vurabilir
Kolumuza kelepçe"

Diyerek, tanımadığı gibi,gösterişsiz savaşçılarıyz hürriyetin ve atalarımızın 1878 yılında başlattığı, özgür insan,bağımsız kimlik mücadelesini bütün dünyaya kabul ettirerek, dünya halklar mozağinde-ki onurlu yerini almaya karalı insanlarız ve elimizi uzatsak tutacağımız kadar yakınımıza getirdiğimiz zaferi, kendisini padişah aynasında görenlerin kaprisleri ve yanlış politikalarına kurban verecek değiliz İnsanlar ister sıradan insanlar olsunlar, isterse vezir, vüzera veya şehzade, padişah olduklarına inansınlar, evlerinin, özel mülklerinin kapılarını istedikleri gibi açıp kapayabilirler velâkin memleketin ve hürriyetin kapıları aç denince açılan, kapan denilince kapanan susam değildir.